

X (TWITTER) PLATFORMUNDA CHP'DEN AYRILAN YENİ PARTİ KARARINA YÖNELİK PAYLAŞIMLARIN TEMATİK ANALİZİ

23–27 Temmuz 2026

GENEL DEĞERLENDİRME

Paylaşımların bütünü değerlendirildiğinde, “yeni parti” tartışmasının yalnızca yeni bir siyasal örgütün kurulup kurulmayacağına ilişkin olmadığı görülmektedir. Tartışma, esas olarak CHP’de yaşanan kriz, siyasal temsilin kimde olduğu, muhalefetin nasıl yeniden kurulacağı ve Özgür Özel’in bu süreçte nasıl bir liderlik sergilediği etrafında şekillenmektedir.

Yeni parti fikri bazı kullanıcılar tarafından bir **yenilenme** ve **direnme** imkânı olarak görülürken bazıları tarafından **parçalanma**, **başarısızlık** ve **belirsizlik** göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Bir başka kesim ise doğrudan destek ya da karşıtlık sergilemek yerine kurulacak partinin kadrosunu, programını, ideolojik yönünü ve seçim stratejisini görmeyi beklemektedir.

Bu nedenle veri setinde tek ve ortak bir “**Yeni Parti Algısı**” bulunmamaktadır. Birbiriyle yarışan farklı anlamlandırma biçimleri vardır. Bunların merkezinde umut, kaygı, güvensizlik, öfke, aidiyet ve siyasal etkinlik beklentisi yer almaktadır.

YÖNTEM

Bu çalışma, 23–27 Temmuz 2026 tarihleri arasında X platformunda “**Özgür Özel**” ve “**Yeni Parti**” anahtar sözcükleriyle derlenen yaklaşık 4487 paylaşım üzerinden yürütülmüştür. Paylaşımlar nitel tematik kodlama yöntemiyle incelenmiş; tekrar eden söylemler, tutum biçimleri ve öne çıkan konular ortak temalar altında sınıflandırılmıştır. Lozan’ın yıl dönümünde kuruluş tartışmasına ilişkin içerikler ise destekleyici, karşıt ve Kürt tarihsel hafızasına dayanan yaklaşımlar çerçevesinde karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Araştırmada öne çıkan yaklaşımlar ve yoğunlaşmış eğilimler 13 başlıkta incelenmiştir:

1. Zorunlu Bir Çıkış Yolu Olarak Yeni Parti:

Destekleyici paylaşımlarda yeni parti, isteğe bağlı bir siyasal tercih olmaktan çok CHP’de yaşanan krizin zorunlu sonucu olarak sunulmaktadır. Bu anlatıya göre mevcut parti yapısı hukuki, örgütsel veya siyasal müdahaleler nedeniyle seçilmiş yönetimin iradesini taşıyamaz hâle gelmiştir. Dolayısıyla yeni bir yapı kurmak CHP’den vazgeçmek değil, seçmen iradesini ve mevcut siyasal mücadeleyi başka bir örgütsel çatı altında sürdürmektir.

Bu çerçevede kullanılan dil, “yeniden başlama”, “yola devam etme”, “halkın iradesini koruma” ve “iktidara yürüme” düşüncelerini öne çıkarmaktadır. Yeni parti, kaybedilen bir kurumsal zeminin yerine kurulacak alternatif bir siyasal alan olarak tahayyül edilmektedir.

Bu anlatının duygusal temelinde **umut kadar tehdit algısı da** bulunmaktadır. Destek, yalnızca yeni bir partiye duyulan heyecandan değil, **mevcut siyasal kazanımların kaybedilebileceğine ilişkin kaygıdan beslenmektedir.**

2. CHP’den kopuş mu, CHP’nin devamı mı?

Veri setindeki en temel gerilimlerden biri yeni partinin CHP ile nasıl bir ilişki kuracağıdır. Bazı paylaşımlar yeni oluşumu CHP’nin tarihsel ve demokratik mirasının devamı olarak görmektedir. Bu kullanıcılar açısından “gerçek CHP”, parti adı veya binasından çok seçilmiş yönetim, seçmen iradesi ve mevcut siyasal kadrolarla özdeşleştirilmektedir.

Karşıt görüşteki paylaşımlar ise CHP’den ayrılmanın partiyi terk etmek anlamına geldiğini savunmaktadır. Bu söylemde yeni parti, mücadeleyi parti içinde sürdürmek yerine kurumsal yapıyı parçalamakla eleştirilmektedir. “Eski partiyi koruyamayanların yeni partiyi nasıl yöneteceği” sorusu, bu yaklaşımın temel itirazlarından biridir.

Dolayısıyla tartışma yalnızca örgütsel bir ayrılığı değil, CHP kimliğinin ve mirasının kime ait olduğunu da içermektedir. Parti adı, seçmen aidiyeti, tarihsel gelenek ve meşru liderlik birbirinden ayrılmaktadır. Yeni parti tartışması böylece aynı zamanda bir **siyasal miras mücadelesine** dönüşmektedir.

3. Oyların Bölünmesi Ve Muhalefetin Geleceği

Yeni partiye karşı dile getirilen en belirgin kaygılardan biri muhalefet oylarının parçalanmasıdır. Bu yaklaşım, yeni bir oluşumun iktidara alternatif üretmek yerine mevcut muhalefeti zayıflatabileceğini savunmaktadır.

Destekleyenler ise asıl bölünmenin yeni partiyle değil, CHP’deki meşruiyet kriziyle ortaya çıktığını ileri sürmektedir. Onlara göre yeni oluşum, parçalanmanın nedeni değil siyasal iradeyi yeniden bir araya getirme girişimidir.

Bu iki yaklaşım arasındaki fark, “birlik” kavramının nasıl tanımlandığıyla ilgilidir:

- Bir kesim için birlik, CHP çatısı altında kalmak anlamına gelmektedir.
- Diğer kesim için birlik, seçilmiş yönetim ve onun etrafındaki toplumsal desteği yeni bir çatı altında korumaktır.

Bu nedenle oy bölünmesi tartışması teknik bir seçim hesabının ötesinde, muhalefetin meşru merkezinin neresi olduğu sorusuna dayanmaktadır.

4. Özgür Özel’in Liderliği: Direnç İle Yetersizlik Arasında

Özgür Özel’e ilişkin paylaşımlar iki karşıt liderlik anlatısı üretmektedir.

- **Destekleyici anlatıda** Özel; seçilmiş iradeyi savunan, baskı karşısında geri çekilmeyen, kurumsal engellere rağmen yeni bir yol açan ve muhalefeti iktidara taşıma iddiasını sürdüren bir lider olarak sunulmaktadır. Bu yaklaşımda yeni parti kurmak cesaret, direnç ve siyasal sorumluluk göstergesidir.
- **Eleştirel anlatıda** ise aynı karar başarısızlık, geç kalmışlık ve mevcut partiyi yönetememe üzerinden değerlendirilmektedir. Yeni yapı kurmanın önceki yönetim sorunlarını ortadan kaldırmayacağı, aynı kadro ve liderlik anlayışının farklı bir isim altında devam edebileceği ileri sürülmektedir.

Özgür Özel’e duyulan güven veya güvensizlik, yeni partiye yönelik tutumu doğrudan biçimlendirmektedir. Partinin programı henüz ayrıntılı biçimde tartışılmadığı için oluşum büyük ölçüde liderin kişiliği, önceki performansı ve kriz karşısındaki davranışı üzerinden değerlendirilmektedir.

Bu lider merkezli algı, kuruluş aşamasında hızlı bir aidiyet yaratabilse de partinin kalıcılığının tek bir kişinin siyasal performansına bağlanması riskini de doğurmaktadır.

5. Kılıçdaroğlu, Geçmişle Hesaplaşma Ve Karşı Kutup

Kemal Kılıçdaroğlu paylaşımlarda yalnızca eski bir genel başkan olarak değil, yeni partinin hangi siyasal düzene karşı kurulduğunu anlatan sembolik bir aktör olarak yer almaktadır. Özgür Özel’i destekleyenlerin bir bölümü Kılıçdaroğlu’nu eski yönetim anlayışının, parti içi müdahalenin veya seçilmiş iradeyi tanımamanın temsilcisi şeklinde konumlandırmaktadır.

Bu anlatıda yeni parti, Kılıçdaroğlu çizgisinden kopuşun örgütsel ifadesine dönüşmektedir. Dolayısıyla partiye verilen destek yalnızca yeni kadroya duyulan güveni değil, eski yönetime dönülmesine yönelik güçlü bir itirazı da içermektedir.

Buna karşılık Kılıçdaroğlu’na yakın olduğu anlaşılan veya Özgür Özel’e mesafeli duran paylaşımlar, yeni oluşumu kişisel iktidar mücadelesinin sonucu olarak yorumlamaktadır.

Bu karşılıklı suçlama dili, yeni partinin kendi programını anlatmasından önce geçmişteki çatışmalar üzerinden tanımlanmasına yol açmaktadır. Böyle bir başlangıç, destekçileri harekete geçirebilir; ancak CHP içi mücadeleye uzak seçmenlere ulaşmayı zorlaştırabilir.

6. Umut ve yeniden başlangıç anlatısı

Destekleyici paylaşımlarda güçlü bir yeniden başlangıç duygusu vardır. “**Hayırlı Olsun**”, “**Yanımdayız**”, “**İktidara Yürüyoruz**” ve “**halkın partisi**” gibi ifadeler, yalnızca memnuniyet değil kolektif bir siyasal seferberlik arzusunu yansıtmaktadır.

Yeni partiye yönelik umut üç beklenti üzerinde yükselmektedir:

- CHP'deki mevcut krizin aşılması,
- muhalefetin dağılmak yerine yeni bir merkezde toparlanması,
- iktidar değişiminin yeniden mümkün hâle gelmesi.

Bu söylemde yeni parti, bir örgütten çok moral ve motivasyon kaynağıdır. Kullanıcılar üyelik, sosyal medya hesabını takip etme, çevrelerini harekete geçirme ve partinin görünürlüğünü artırma çağrıları yapmaktadır.

Ancak bu heyecanın önemli ölçüde kuruluş anının yarattığı duygusal yoğunluğa bağlı olduğu görülmektedir. Umudun kalıcı siyasal bağlılığa dönüşmesi için programın, kadronun ve örgütlenmenin bu beklentiyi taşıması gerekecektir.

7. Güvensizlik, Hayal Kırıklığı Ve Başarısızlık Korkusu

Eleştirel paylaşımların merkezinde ideolojik karşıtlıktan çok güven sorunu bulunmaktadır. Kullanıcılar yeni partinin:

- Mevcut yönetim sorunlarını tekrar edip etmeyeceğini,
- Geniş seçmen kesimlerine ulaşp ulaşamayacağını,
- Kişisel liderlik projesine dönüşüp dönüşmeyeceğini,
- Kalıcı bir örgüt kurup kuramayacağını,
- Seçim başarısı elde edip edemeyeceğini

sorgulamaktadır.

Bu güvensizlikte geçmiş seçim deneyimleri ve muhalefete yönelik birikmiş hayal kırıklığı belirgindir. Yeni bir parti adı, tek başına siyasal yenilenme olarak kabul edilmemektedir. Kullanıcılar kadro, yöntem ve siyasal dil değişmeden yalnızca örgütsel tabelanın değişeceğinden endişe etmektedir.

Eleştirel söylemin önemli bir kısmı da yeni parti fikrini tamamen reddetmekten ziyade “neden bu oluşuma güvenmiyim?” sorusunu gündeme getirmektedir.

8. Meşruiyet Mücadelesi Ve Mutlak Butlan Söylemi

Paylaşımlarda “mutlak butlan” kavramı hukuki anlamının ötesine geçerek güçlü bir siyasal sembole dönüşmektedir. Bu kavram, seçilmiş yönetimin etkisizleştirilmesi, eski yönetimin geri dönmesi ve parti iradesine dışarıdan müdahale edilmesi düşünceleriyle ilişkilendirilmektedir.

Yeni partiyi destekleyen söylemde “butlan”, yalnızca bir hukuki süreç değil, mücadele edilmesi gereken siyasal bir düzeni ifade etmektedir. Bu söylemi destekleyenler, yeni oluşumu bu müdahaleye karşı direnmenin aracı olarak görmektedir.

Ancak bu dil aynı zamanda yeni bir iç kutuplaşma üretmektedir. “Butlancı” gibi ifadeler, farklı görüşteki CHP’lileri yalnızca siyasal rakip değil, partinin iradesine karşı duran bir grup şeklinde tanımlamaktadır. Böylece görüş ayrılığı, giderek kimlik temelli bir saflaşmaya dönüşmektedir.

Bu durum, yeni partinin kuruluş sürecinde dış rakiplerinden önce eski parti içindeki karşıtlarıyla hesaplaşma riski taşıdığını göstermektedir.

9. Seçmen Tabanı Ve İdeolojik Yön Arayışı

Paylaşımlarda yeni partinin yalnızca CHP seçmenine dayanarak büyüemeyeceği sıkça dile getirilmektedir. Merkez sağdan, milliyetçi seçmenden, iktidar partisinden uzaklaşan gruplardan ve siyaseten kararsız kesimlerden destek alınması gerektiği savunulmaktadır.

Burada iki farklı beklenti bir arada bulunmaktadır. Bir yandan sosyal demokrat ve Cumhuriyetçi tabanın korunması istenirken diğer yandan daha geniş seçmen gruplarına ulaşacak kapsayıcı bir dil talep edilmektedir.

Bu durum yeni partinin karşılaşacağı temel kimlik sorununa işaret etmektedir: Parti, CHP’nin yeniden kurulmuş hâli mi olacak, merkezde yeni bir koalisyon mu oluşturacak, yoksa farklı ideolojik grupları bir araya getiren geniş bir muhalefet hareketine mi dönüşecektir?

Paylaşımlar bu soruya ortak bir yanıt vermemektedir. Ancak kullanıcıların önemli bir bölümü Yeni Partinin başarısını ideolojik saflıktan çok farklı seçmen gruplarıyla bağ kurabilme kapasitesi üzerinden değerlendirmektedir.

10. İmamoğlu ve Mansur Yavaş’ın konumu

Twitlerde Ekrem İmamoğlu ve Mansur Yavaş, yeni oluşumun geleceğini belirleyecek önemli aktörler olarak savlanmaktadır. Bu isimlerin partiye katılıp katılmayacağı, Özgür Özel’le nasıl bir ilişki kuracağı ve cumhurbaşkanlığı adaylığının nasıl şekilleneceği merak edilmektedir.

İmamoğlu, çoğunlukla iktidar alternatifi, siyasi mağduriyet ve cumhurbaşkanlığı potansiyeli üzerinden tartışılmaktadır. Mansur Yavaş ise özellikle milliyetçi-merkez seçmene ulaşabilme kapasitesiyle değerlendirilmektedir.

Bu iki isme yönelik beklenti, yeni partinin Özgür Özel’in liderliğiyle sınırlı görülmediğini göstermektedir. Oluşumun seçmen nezdindeki ağırlığının güçlü belediye başkanlarını ve onların toplumsal desteğini bünyesinde tutabilmesine bağlı olduğu düşünülmektedir.

Öte yandan bu durum parti içinde yeni bir güç ve adaylık rekabeti yaşanabileceği kaygısını da beraberinde getirmektedir.

11. İktidara Karşı Direnç Mi, İktidara Yarayan Bölünme Mi?

AKP ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, yeni parti tartışmasının dış referans noktasını oluşturmaktadır. Destekleyici söylem yeni partiyi iktidarın muhalefete yönelik müdahalelerine karşı demokratik bir direnç ve gelecekteki iktidar alternatifi olarak sunmaktadır.

Karşıt söylem ise yeni partinin muhalefeti parçalayarak mevcut iktidara yarayabileceğini ileri sürmektedir. **Böylece aynı oluşum bir kesim tarafından iktidarı değiştirecek yeni araç, başka bir kesim tarafından iktidarın devamını kolaylaştıracak bir bölünme olarak okunmaktadır.**

Bu gerilim, yeni partinin başarısının yalnızca kurulmasına değil, muhalefet içindeki diğer aktörlerle nasıl ilişki kuracağına bağlı olduğunu göstermektedir. **Rekabetçi ve dışlayıcı bir tutum bölünme kaygısını güçlendirebilir; kapsayıcı bir ittifak dili ise direnç anlatısını destekleyebilir.**

12. Kadro, Program Ve Örgütlenme Beklentisi

Paylaşımlarda partinin adı, kurucuları, sözcüsü, milletvekilleri, sosyal medya hesapları ve üyelik süreci hakkında yoğun bir merak vardır. Bu ilgi, oluşumun kısa sürede somut ve görünür bir kurumsal kimlik kazanmasının beklendiğini göstermektedir.

Kullanıcılar yalnızca tanınmış isimlerin bir araya gelmesini yeterli görmemektedir. Yeni partinin:

- liyakatli ve güven veren kadrolar oluşturması,
- yerel düzeyde örgütlenmesi,
- açık ve anlaşılır bir program açıklaması,
- farklı toplumsal kesimlere temas etmesi,
- mevcut partilerden farklı bir siyasal dil geliştirmesi

beklenmektedir.

Hukuk devleti, adalet, anayasal kurumlar ve demokratik güvencelerle ilgili program paylaşımları dikkat çekmekle birlikte tartışmanın büyük bölümü hâlâ liderler ve CHP içindeki kriz üzerinde yoğunlaşmaktadır.

Bu durum, partinin erken dönemde güçlü bir olay gündemine, fakat henüz yeterince belirginleşmemiş bir programatik kimliğe sahip olduğunu düşündürmektedir.

13. Alay, Öfke Ve Kutuplaştırıcı Dil

Veri setinde doğrudan siyasal değerlendirmelerin yanında küçümseme, alay ve hakaret içeren paylaşımlar da bulunmaktadır. Bu ifadeler özellikle parti içindeki karşıt gruplara ve liderlere yönelmektedir.

Kutuplaştırıcı söylem, tarafların kendi grup aidiyetini güçlendirmesine yardımcı olurken karşılıklı müzakere ihtimalini azaltmaktadır. Rakip görüştekiler yalnızca farklı düşünen kişiler olarak değil, davaya zarar veren, iktidara hizmet eden veya meşru olmayan aktörler şeklinde tanımlanmaktadır.

Bu dilin baskın hâle gelmesi, yeni partinin toplumsal tabanını genişletmek yerine mevcut siyasal kamplaşmayı yeniden üretmesine neden olabilir.

LOZAN'IN YILDÖNÜMÜNDE KURULAN YENİ PARTİ

Bir diğer tartışma konusu yeni partinin Kuruluş tarihine ilişkindir. Yeni parti kuruluşunu 24 Temmuzda Lozan anlaşmasının yıldönümünde deklare etmiştir. Paylaşımlar; 24 Temmuz tarihinin yalnızca bir kuruluş günü olarak değil, **Türkiye'deki farklı tarihsel hafızaların kesiştiği güçlü bir siyasal sembol** olarak algılandığını göstermektedir. Kuruluş tarihi siyasal iletişim açısından güçlü bir sembolik değer taşıırken, farklı toplumsal hafızaları harekete geçiren ve farklı anlamlandırmalara açık bir tercih olarak da okunmaktadır.

A.Destekleyici Paylaşımlar:

Destekleyici paylaşımlarda Lozan, Türkiye'nin uluslararası egemenliğini ve bağımsızlığını güvence altına alan kurucu belge olarak konumlandırılmaktadır. "Türkiye'nin tapu senedi" şeklindeki yerleşik ifade, yeni partinin kuruluşunu Cumhuriyet'in kuruluş iradesiyle ilişkilendirmektedir. Bu çerçevede 24 Temmuz'un seçilmesi, tesadüfi bir denk gelişten ziyade partinin hangi tarihsel değerlere dayanacağını ilan eden bilinçli bir tercih olarak okunmaktadır.

Bazı paylaşımlarda kuruluş, CHP'den kesin bir kopuş olarak değil, CHP'nin seçilmiş iradesinin geçici olarak başka bir örgütsel yapı altında sürdürülmesi şeklinde anlamlandırılmaktadır. Mevcut CHP'nin dış müdahalelerle veya parti içi mücadelelerle "işgal edildiği" düşüncesi, yeni partiyi tarihsel geleneğin karşısına değil onun devamına yerleştirmektedir. Bu söylemde yeni parti, CHP gerçek sahiplerine dönene kadar kurucu partinin siyasal çizgisini taşıyacak bir direnme alanıdır.

B.Karşıt Paylaşımlar:

Karşıt paylaşımlarda Lozan'ın yıl dönümü iki farklı söylem tarafından eleştirilmektedir. İlk yaklaşım, Lozan'ı ve Atatürk'ün mirasını olumlu kabul etmekte; ancak Özgür Özel'in tam da bu tarihte CHP'den ayrılmasını **tarihsel mirasla çelişen** bir davranış olarak görmektedir. Bu çerçevede yeni parti, Lozan'ı sahiplenen bir oluşum değil, Lozan'ın yıl dönümünde Cumhuriyet'in kurucu partisini bölen bir hareket şeklinde sunulmaktadır.

Bu söylemde kuruluş tarihi, partinin meşruiyetini artırmak yerine CHP'nin parçalanmasını daha görünür ve dramatik hâle getirmektedir. Özgür Özel'in yeni oluşumu "yeni" olarak adlandırılırken Atatürk'ün

partisini “eski” konumuna ittiği ileri sürülmektedir. Böylece destekçilerin kurduğu “mirasın devamı” anlatısı tersine çevrilmekte; yeni parti tarihsel sürekliliğin değil kurumsal kopuşun ve bölünmenin simgesi hâline getirilmektedir.

Bazı paylaşımlarda ise yeni partinin kadrosu ve programıyla Lozan sembolizmi arasında tutarsızlık bulunduğu savunulmaktadır. Atatürkçülük ve ulusalcılık vurgusunun programda yeterince görünür olmadığı veya Lozan’a eleştirel yaklaştığı düşünülen isimlerin kurucular arasında bulunduğu iddiaları, kuruluş tarihinin samimiyetini sorgulamak için kullanılmaktadır. Buradaki temel eleştiri, Lozan’ın yalnızca iletişimsel bir araç veya tarihsel süsleme olarak kullanıldığı yönündedir.

İkinci karşıt söylem ise Lozan’ın kendisini olumsuz değerlendiren muhafazakâr, İslamcı veya tarihsel revizyonist bir çerçeveden hareket etmektedir. Bu anlatıda Lozan; bağımsızlığın belgesi değil, Osmanlı’nın tarihsel coğrafyasını daraltan, toplumsal çoğulluğu bastıran ve ülkeyi dış güçlerin belirlediği sınırlara mahkûm eden bir anlaşma olarak sunulmaktadır. Yeni partinin bu tarihi seçmesi, Kemalist ve İttihatçı devlet anlayışının “yeni” bir ad altında devam ettiği iddiasına kanıt yapılmaktadır.

İngiltere’ye bağlılık, dış güçlerin projesi olma ve “yeni İttihatçılık” gibi iddialar da bu çerçevede ortaya çıkmaktadır. Bazı kullanıcılar tarih seçimini doğrudan bir dış bağlantı mesajı olarak yorumlarken bazıları aynı düşünceyi ironi ve alay yoluyla dile getirmektedir. Lozan’a yeni partinin kurulmasını öngören “gizli madde” eklendiği biçimindeki mizahi paylaşım, destekçilerin tarihsel sembolizme yüklediği anlamı küçümsemektedir.

C.Kürt Siyasal Hafızası

Kürt kimliği vurgusuyla yapılan paylaşımlarda Lozan, ortak bir ulusal zaferden çok Kürtlerin siyasal statüsünün tanınmadığı ve tarihsel varlığının görünmezleştirildiği bir dönüm noktası olarak hatırlanmaktadır. Bu nedenle yeni partinin kuruluş için 24 Temmuz’u seçmesi, Cumhuriyetçi seçmene olumlu bir mesaj verirken Kürtlerin tarihsel hafızasını dikkate almayan tek taraflı bir sembolik tercih olarak değerlendirilmektedir. Kimi paylaşımlar, Kürt hafızasının Lozan’ı tarihsel dışlanma ve kimlik inkârı üzerinden kodladığını göstermektedir.

Bu paylaşımlarda temel itiraz, yalnızca tarihin kendisine değil, yeni partinin nasıl bir “Türkiye” tahayyülü kurduğuna yönelmektedir. Lozan’ın yıl dönümü, Hacı Bayram Camii ziyareti, cuma namazı, Anadolu Kulübü’ndeki toplantı ve “yola çıkma” söylemi birlikte değerlendirilerek güçlü bir kuruluş ritüeli oluşturulduğu belirtilmektedir. **Ancak bu sembolik kurgu içinde Kürtlerin ve Alevilerin nerede durduğu sorulmaktadır.**

Parti programına ilişkin yorumlarda da benzer bir temkinlilik görülmektedir. Kürt meselesinin yeterince görünür olmaması, sorunun güvenlik veya “terör” çerçevesine sıkıştırılabileceği ve tekil bir üst kimliğin korunacağı kaygıları dile getirilmektedir. Yeni partinin ekonomik eşitsizlikler üzerinden sol-popülist ve kapsayıcı bir ittifak dili kurmaya çalıştığı kabul edilmekle birlikte kültürel kimlik ve siyasal tanınma meselelerinde muğlak kaldığı düşünülmektedir.

Bununla birlikte bu gruptaki tutum yalnızca kesin bir reddiyeden ibaret değildir. Partinin programı, kadroları ve Kürt meselesine ilişkin somut politikalarının belirleyici olacağını söyleyen, bekleyip görmeyi tercih eden yaklaşımlar da bulunmaktadır. Bu durum, kuruluş tarihinin güçlü bir olumsuz ilk izlenim yarattığını; ancak gelecekteki siyasal tutumun partinin uygulamaları ve temsil kapasitesine bağlı olabileceğini düşündürmektedir.

Burada önemli bir yöntemsel sınır bulunmaktadır: “Kürt tabanı” adıyla ayrılan sınırlı sayıdaki paylaşım, bütün Kürt seçmenlerin tutumu olarak genellenemez. Bu içerikler, daha çok Lozan’ın Kürt siyasal hafızası içinden nasıl eleştirilebildiğini gösteren belirli söylem örnekleri olarak değerlendirilmelidir.

SONUÇ

23–27 Temmuz tarihleri arasındaki paylaşımlar, yeni partinin kamuoyunda henüz tamamlanmış ve sınırları belirlenmiş bir siyasal aktör olarak görülmediğini ortaya koymaktadır. Yeni oluşum daha çok CHP’deki krize, meşruiyet tartışmasına ve muhalefetin geleceğine verilen bir yanıt olarak anlamlandırılmaktadır.

Destekleyenler açısından yeni parti, seçilmiş iradenin devamı, siyasal yenilenme ve yeniden iktidar umududur. Eleştirenler açısından ise parti yönetimindeki başarısızlığın başka bir ad altında sürdürülmesi, muhalefetin bölünmesi ve kişiselleşmiş liderlik riskidir. İki kutup arasında kalan geniş tartışma alanında ise kadro, program, ideolojik yön, örgütlenme ve seçim stratejisine ilişkin koşullu beklentiler bulunmaktadır.

Yeni partinin önündeki temel mesele, kuruluş anında oluşan duygusal ve siyasal enerjiyi kalıcı bir toplumsal desteğe dönüştürüp dönüştüremeyeceğidir. Bunun için yalnızca CHP içindeki karşıtlarıyla hesaplaşması yeterli görünmemektedir. Kendisini hangi toplumsal sorunlara çözüm üreten, hangi seçmen gruplarını bir araya getiren ve nasıl bir yönetim anlayışı öneren parti olarak tanımladığı belirleyici olacaktır.

Veri setinin ortaya koyduğu genel kanaat şu şekilde ifade edilebilir: **Yeni parti, kullanıcıların gözünde kesinleşmiş bir başarı ya da başarısızlık hikâyesi değildir. Umut ile güvensizlik, direnç ile bölünme ve yenilenme ile süreklilik arasında anlamı müzakere edilen yeni bir siyasal ihtimaldir.**